

Arrest

nr. 90 830 van 30 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 juli 2012 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bezit u de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Sariyya, een dorp gelegen in het district Gujrat in de provincie Punjab. U hebt uw geboortedorp verlaten toen u nog een kind was om met uw familie te verhuizen naar Lala Musa, waar u samen met uw vader en broer een vervoersbedrijf uitbaatte. Voor u het land in 2007 verliet woonde u ongeveer 14 jaar in Brain, gelegen in Azad Khashmir. U en uw familie zijn betrokken in een familiaal conflict met de familie T., eveneens afkomstig uit het dorp Sarriya. Beide families behoren tot dezelfde kaste van de Rajputs. Dit conflict begon, met een banale vechtpartij tussen twee kinderen, ongeveer 15 jaar terug. Het kind van de zoon van uw moeders broer raakte verwikkeld in een ruzie met een kind van de T. familie. De ouders van

uw familie en de T.-clan vonden toen een oplossing voor het probleem, maar de familie T. bleef boos op uw familie. In 2006 richtten personen van de T. clan een schietpartij aan tijdens het huwelijk van een verwant van u langs vaders kant en werd daarbij een van de gasten gedood. Hoewel de mensen van de T.-clan verschillende moorden op hun actief hebben, zijn ze niet bang voor de politie. Ze zijn rijk, hebben een netwerk van criminelen en zouden banden met hooggeplaatste politici in Punjab hebben. De vete tussen beide families werd alsmaar erger en sommige leden van uw familie zouden ook mensen van de T.-clan hebben gedood. U werd bedreigd omdat u uw familie steunde en ging meerdere keren naar de politie van Kotla, maar er werd niet naar u geluisterd. Uit vrees voor uw leven hebt u ergens in 2007 uw streek van herkomst verlaten, om naar Karachi te reizen waar u gedurende een drietal maanden verbleef. U voelde zich nergens veilig in Pakistan en organiseerde uw reis naar het buitenland. U regelde zelf een smokkelaar en verliet het land via Quetta om dan via Iran en Turkije naar Griekenland te reizen waar u tijdens de winter van 2007 aankwam. U verbleef drie jaar in Griekenland waar u in de buurt van Athene in een meubelzaak werkte. Op 31 maart 2009 werden uw vrouw en enkele personen van uw schoonfamilie door de T.-clan vermoord. In juni 2010 voerde de T. groep een nieuw aanval uit. In een schietpartij in Sariyya werden toen 15 mensen gedood, waaronder een aantal leden van uw familie langs vaders kant. Eind 2010 hebt u besloten Griekenland te verlaten om via Italië naar België te reizen waar u op 23 december 2010 asiel hebt aangevraagd. Ter staving van uw asielaanvraag legt u tijdens het gehoor drie foto's van uw vermoorde neven neer, alsook de kopie van de identiteitskaart van twee van die neven en de kopie van de identiteitskaart van de vader van uw neven. Voorts legt u ook de fotokopieën van een krantenartikel, uw identiteitskaart en drie klachten ("First Information Report", hierna F.I.R.) neer. Na het gehoor, op 4 juni 2012, legt u ook uw origineel rijbewijs en identiteitskaart neer. Op 5 juni 2012 ontving het Commissariaat-generaal een kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort per fax."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Enerzijds legde u opeenvolgende tegenstrijdige en ongerijmde verklaringen af gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal en anderzijds wijken sommige verklaringen tijdens het gehoor dermate sterk af van diegene afgelegd op de Dienst vreemdelingenzaken (DVZ) dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met de T.-clan. Vooreerst kunt u het conflict tussen uw familie, de R.-groep en de T.-clan onvoldoende toelichten. U situeert het begin van het conflict ergens 15 jaar terug en stelt dat het om een banale vechtpartij tussen kinderen uit de R. en de T.-familie ging, waarvoor een oplossing werd gevonden door de ouders van beide families. U blijft evenwel in gebreke uit te leggen waarom het conflict jaren nadien weer in alle hevigheid opblaait. U weet alleen te vertellen dat de familie T. kwaad bleef op uw familie omwille van die ruzie (gehoorverslag CGVS p.13). Verder moet ook worden opgemerkt dat het probleem ontstond wegens een ruzie tussen een kind afkomstig uit de familie langs uw moeders kant en dat alle wraak- en/of vergeldingsacties de familie van uw vader treffen of de familie van uw vrouw. U verklaarde immers dat het kind van de zoon van uw moeders broer, A., een ruzie had met L., een kind van de T. familie (gehoorverslag CGVS p.13), terwijl de aanval in 2006 gebeurde tijdens een huwelijk van B., een van de kinderen van de dochter van uw vaders zus (gehoorverslag CGVS p.13 en 16). Het verband tussen die agressie op het huwelijk van uw verwant langs vaders kant en de vroegere ruzie tussen de kinderen, die minstens acht jaar ervoor plaatsvond, kunt u niet uitleggen. U zegt alleen dat die oude vechtpartij de reden van hun kwaadheid was (gehoorverslag CGVS p.13). Verder werden volgens u in 2009 uw vrouw en een aantal leden van uw schoonfamilie vermoord (Gehoarverslag CGVS p.4 en 5). Hierbij moet worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor verklaarde dat het uw vrouw en uw twee schoonbroers en hun vrouwen betrof. Hiertegenover staat dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat het uw schoonbroer S., zijn vrouw S., een van hun dochters en N., de vrouw van een broer van S., betrof (gehoorverslag CGVS p.5 en vragenlijst CGVS, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 07/03/2011, punt 5, p.3). Bij confrontatie hierover stelt u dat er in 2009 iemand was overleden in uw schoonfamilie en dat uw moeder daarvoor naar uw geboortedorp was teruggekeerd en de aanval eigenlijk tegen uw familie was gericht. Deze uitleg verklaart nog niet waarom uw neven langs vaders kant in 2010 in Sarraya werden aangevallen. In 2010 vielen er immers opnieuw slachtoffers, dit keer betrof het de kinderen van de zoon van uw vaders broer (gehoorverslag CGVS p.8). Uw verklaringen dat die personen werden vermoord omdat uw familie ook leden van de T. clan zouden hebben vermoord zijn loze beweringen die niet werden gestaafd. Uw persoonlijke betrokkenheid in die familievete doen ook de nodige twijfels rijzen. U zou uw neven naar de rechtbank hebben gevoerd en gaf hen geld. U

geeft aan dat u omwille van die hulp aan uw neven ook door de T. clan wordt gevisieerd (gehoorverslag CGVS p.16). U kon tijdens het gehoor evenwel geen enkele concrete actie van de T.-clan aangeven die tegen u gericht was. U stelt dat u vele bedreigingen hebt gekregen, maar kon die niet concreet verwoorden noch situeren in de tijd. U zei hierover alleen dat een vriend u opbelde en dat uw belagers ergens op u zaten te wachten en dat u een andere weg naar huis hebt moeten nemen. Verder verklaarde u dat dit lang geleden gebeurd is en u het zich niet kan herinneren (gehoorverslag CGVS p.14). Uw beweringen dat de aanslag die op uw schoonfamilie in 2009 werd uitgevoerd omdat uw belagers dachten dat u daar toen ook was (gehoorverslag CGVS p.14), terwijl u tijdens het gehoor helemaal geen vroegere concrete actie van de T.-clan tegen u gericht kon aangeven, zijn dan ook weinig aannemelijk. Deze verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw vrees. Uw beweringen betreffende de steun die de T.-clan zou hebben gekregen van politieke figuren uit de tegenpartij en u daardoor op geen bescherming kan rekenen van de autoriteiten, zijn loze beweringen, die niet werden gestaafd (gehoorverslag CGVS p.7). Vooreerst zijn uw verklaringen betreffende uw politiek engagement hoogst onduidelijk en ontoereikend, waardoor de geloofwaardigheid van uw politieke activiteiten op de helling komen te staan. U verklaart sedert 10 tot 15 jaar politiek actief te zijn voor de Moslim League, maar u was niet in staat het onderscheid te maken tussen de verschillende fracties van die partij zoals de "N" en "Q"-fractie en kon evenmin aangeven wie de voorzitter van de partij was die u steunde. U zei enkel dat dat vroeger Nawaz Sharif was. U beweert ook dat uw kandidaat Manzoor Shah was en dat u voor hem stemmen inzamelde (gehoorverslag CGVS p.7). Uit openbare informatie blijkt dat Manzoor Shah een Member of National Assembly (MNA) was voor de Moslim League-Q. De partij Pakistan Muslim League (Quaid-e-azam) of PML (Q) is effectief een bestaande politieke partij in Pakistan. Deze partij werd opgericht in 2001 als afsplitsing van de Pakistan Muslim League (N) en is één van de vele politieke partijen in Pakistan die de naam Muslim League gebruiken. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal bleek u evenwel van dit alles geen enkele notie te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 7). Van iemand die beweert meer dan 10 jaar actief te zijn voor een politieke partij mag nochtans verwacht worden dat hij op zijn minst de officiële benaming van zijn partij kent en deze kan situeren in het bestaande politieke landschap. Uw kennis van uw partij bleek nihil. U kon evenmin de verkiezingen situeren waarvoor u beweerde stemmen in te zamelen en verklaarde dat uw kandidaat Manzoor Shah deelnam aan de laatste verkiezingen, die u foutief in 2006 situeert, terwijl uit publieke informatie blijkt dat Manzoor Shah in 2005 vermoord werd (gehoorverslag CGVS p.7). Uw partijkennis is dermate ondermaats voor iemand die beweert meer dan tien jaar actief te zijn geweest dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die uw engagement zou hebben teweeggebracht met leden van de andere fractie van die partij. Verder breken de tegenstrijdige verklaringen over de reden van uw verhuis naar Brain in Azad Kashmir nog meer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas af. Enerzijds verklaart u dat u als kind van Sariyya naar Lala Musa bent verhuisd en later naar Brain bent gegaan om u dichterbij uw schoonfamilie te bevinden (gehoorverslag CGVS p.3). Anderzijds verklaart u op het einde van het gehoor dat u omwille van de problemen met de T.-clan van Sariyya naar Brain bent gegaan (gehoorverslag CGVS p.15). Na confrontatie, stelt u dat er toen nog niet zoveel problemen waren, maar dat die later erger zijn geworden (gehoorverslag CGVS p.15). Deze uitleg volstaat niet vermits u stelde ongeveer 14 jaar geleden naar Brain te zijn verhuisd en er op dat moment een oplossing was gevonden voor de ruzie tussen de kinderen uit uw familie en de T.-clan, ruzie die u ongeveer 15 jaar terug situeert (gehoorverslag CGVS p.13). Verder roepen uw verklaringen i.v.m. de geboortedata en -plaats van uw kinderen ook de nodige vragen op. Tijdens het gehoor had u de grootste moeite om de leeftijd van uw kinderen bij benadering op te geven en wijken die af van de data die u heel precies opgaf tijdens het onderhoud op DVZ. Er dient ook te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende hun geboorteplaats evenmin eensluidend zijn (gehoorverslag CGVS p.4 en verklaring DVZ punt 16). Bij confrontatie hierover zegt u alleen dat u veel vergeet en uw verstand niet goed werkt (gehoorverslag CGVS p.15). In de veronderstelling dat hiervoor nog enig begrip kan worden opgebracht, moet worden vastgesteld dat de anomalie betreffende de geboortedatum van uw jongste kind totaal onaanvaardbaar is. U verklaart enerzijds dat uw jongste dochter na uw vertrek uit Pakistan werd geboren en dat u de geboorte van uw jongste kind pas in Griekenland hebt vernomen, vijf of zes maanden na uw vertrek. Hiertegenover staat dat u bij DVZ verklaarde te zijn vertrokken na de geboorte van uw jongste kind, een geboorte die u toen duidelijk in september 2007 situeert (gehoorverslag CGVS p. 4 en 10 en verklaring DVZ punt 16 en 34). Deze tegenstrijdige verklaringen waarvoor u geen uitleg kunt verschaffen (gehoorverslag CGVS p.10 en 11), roepen ook twijfels op over het tijdstip van uw vertrek uit Pakistan, dat u verder niet duidelijk preciseert (gehoorverslag CGVS p.10). U verklaarde dat u vier, vijf of zes maanden deed over uw reis tot in Griekenland en ervoor drie maanden in Karachi verbleef. Uit het administratieve dossier blijkt dat uw vingerafdrukken begin januari 2008 in Griekenland werden afgenomen, wat dus betekent dat u reeds in 2007 of zelfs eerder zou zijn vertrokken. Wat er ook van zij, het tijdstip van uw vertrek uit Pakistan staat niet vast. Bovendien legt u geen enkel document ter staving van uw reisroute of uw verblijf in de verschillende landen waar u voor aankomst in België hebt

verbleven voor. In dit verband kan ook worden opgemerkt dat u verklaart drie jaar in Griekenland te zijn verbleven zonder daar een asielaanvraag te hebben ingediend. Zelfs indien de Griekse asielprocedure niet optimaal verloopt, zoals vaak wordt beweerd, bestaat ze wel degelijk en mag er ook van u verwacht worden dat u, indien u internationale bescherming wil inroepen ook van deze beschermingsmodaliteit gebruik maakt. De redenen die u opgeeft waarom u dat niet hebt gedaan, nl. dat u het systeem niet kende en niemand u heeft geholpen (gehoorverslag CGVS p.12), zijn niet afdoend. U verklaart verder dat u Griekenland hebt verlaten omdat u hoorde dat het in België beter was en dat u hier uw kinderen zou kunnen laten overkomen (gehoorverslag CVGS p.11 en 12). Dit doet het vermoeden rijzen dat uw vertrek uit Griekenland gebaseerd is op louter economische motieven die geen verband houden met de criteria voorzien in het Vluchtelingenverdrag of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling evenals de selectiviteit van het land dat uw asielaanvraag kan behandelen, versterken de ongeloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees en het gebrek aan bescherming door de autoriteiten van uw land van herkomst. U legt ter ondersteuning van uw asielrelaas meerdere documenten voor. Vooreerst moet worden opgemerkt dat documenten om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund dienen te worden door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu niet het geval is. Wat de drie voorgelegde First Information Reports (F.I.R.) betreft moet worden vastgesteld dat u niet in staat was zelfs maar een minimale toelichting over hun inhoud te verschaffen en u ook niet kon zeggen welke van de drie documenten betrekking had op uw echtgenote (gehoorverslag CGVS p.8). Verder betreft het gekopieerde documenten zonder enig stempel of zegel. Aan die documenten kan dan ook niet de minste bewijswaarde worden toegekend, temeer daar uit publieke informatie blijkt dat deze documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen. U bleef evenzeer in gebreke enige uitleg te verschaffen over het neergelegde krantenartikel. Uw uitleg dat u niet kan lezen en dat de informatie ook te zien is op You-tube, is niet voldoende (gehoorverslag CGVS p. 8 en 9). Uw gebrek aan scholing belet u niet de nodige informatie betreffende die moorden in te winnen bij uw verwanten. Het is ook bevreemdend dat u de moordpartijen betreffende uw neven probeert te staven, maar in gebreke blijft voor het documenteren van de schietpartij waarbij uw vrouw overleed. Behalve de F.I.R. waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht, legt u geen enkel bewijs ter staving van haar gewelddadige dood voor, zoals een overlijdensakte, een post mortem onderzoek of een krantenartikel. U stelt zich hiervoor te hebben gericht tot uw moeder, maar dat ze de documenten niet kon vinden (gehoorverslag CGVS p.10). Dit versterkt het vermoeden dat het hier gaat om gesolliciteerde documenten, temeer daar die slechts werden aangevraagd in 2011 en de feiten zich al lang voordien hebben voorgedaan. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De door u voorgelegde foto's alsook de kopieën van de bijgevoegde identiteitskaarten bewijzen geenszins de familieband die u met die personen zou hebben en vertellen evenmin iets over de omstandigheden van hun dood. Uit publieke informatie blijkt dat uw regio sinds jaren het toneel is van wraakacties tussen verschillende clans. De voorgelegde documenten tonen evenwel niet aan dat uzelf of uw familie betrokken is bij een van die vetes. Bovendien verklaart u dat de neergelegde foto's en het krantenartikel (handelend over de dood van 15 mensen te Sariyya) gebeurtenissen betreffen die hebben plaatsgevonden in juni 2010 (gehoorverslag CGVS p.8), terwijl uit publieke informatie blijkt dat dit gewelddadig treffen in februari 2010 gebeurde. U legt ook uw identiteitskaart en rijbewijs neer, evenals een kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort, maar deze kunnen zondermeer aanvaard worden. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met de Tenda-clan. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Daar u niet uit deze regio afkomstig bent, is het dan ook niet aannemelijk dat dit conflict uw terugkeer naar Pakistan in de weg zou staan. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratief dossier gevoegd."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat niet uit het oog mag worden verloren dat de feiten voor hem nog steeds bijzonder traumatiserend zijn. Hij stelt ook dat de communicatie met de tolk allesbehalve makkelijk verliep. Tot slot stelt hij dat het dossier niet met de nodige zorgvuldigheid en grondigheid werd onderzocht.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat de verklaringen die verzoeker tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal heeft afgelegd niet aannemelijk zijn en bovendien vaak tegenstrijdig aan de verklaringen die hij eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde. Verzoeker toont niet aan dat hij zodanig getraumatiseerd is dat hij zich de feiten niet juist kan herinneren. Hij toont ook niet aan dat zijn ongerijmde en tegenstrijdige verklaringen het gevolg zijn van foute vertalingen. Tot slot geeft hij niet aan waarom het dossier volgens hem niet met de nodige zorgvuldigheid en grondigheid werd onderzocht. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij drie jaar in Griekenland heeft verbleven zonder daar een asielaanvraag te hebben ingediend. Zelfs indien de Griekse asielprocedure niet optimaal verloopt bestaat ze wel degelijk en mag er van verzoeker verwacht worden dat hij, indien hij nood heeft om internationale bescherming in te roepen, dit doet van zodra hij hiertoe de mogelijkheid heeft. De redenen die verzoeker opgeeft waarom hij dat niet heeft gedaan, nl. dat hij het systeem niet kende en niemand hem geholpen heeft overtuigen geenszins. Verzoeker verklaart bovendien dat hij Griekenland verlaten heeft omdat hij hoorde dat het in België beter was en dat hij hier zijn kinderen zou kunnen laten overkomen. Dit doet het vermoeden rijzen dat verzoekers vertrek uit Griekenland gebaseerd is op louter economische motieven die geen verband houden met de criteria voorzien in het Vluchtelingenverdrag of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming

Verder sluit de Raad zich aan bij de vaststelling van de commissaris-generaal dat het gewapend conflict in Pakistan een plaatselijk conflict is dat zich niet afspeelt in de streek waaruit verzoeker afkomstig is, zodat het een terugkeer van verzoeker naar Pakistan niet in de weg staat.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER